

[Formanden.]

stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykke altså nægtet.

Jeg skal herefter lade de pågældende forslag udgå af dagsordenen. De vil blive sat til behandling enten lørdag eller tirsdag – formentlig det sidste.

Den næste sag på dagsordenen var herefter: *Første behandling af forslag til lov om midlertidige statstilskud til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet.*

(Lovforslag nr. L 147. Fremsat 29/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Der må være ro i salen.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal knytte nogle enkelte bemærkninger til det af fiskeriministeren fremsatte forslag.

Forslaget er et led i regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, i dette tilfælde inden for fiskerisektoren. Forslaget medfører, at der kan investeres på forskellige områder for i alt omkring 40 mill. kr., og særlig om bord i fartøjer, der fisker efter industrifisk.

Når nu vi ved, at forholdet er dette, at 1 kg konsumfisk giver 40–50 gange så meget arbejde som 1 kg industrifisk, så er det vel naturligt, at vi prøver at få så meget som muligt ud af de kvoter, vi fremover skal forhandle os frem til. De foreslåede tilskud til sorterings-, rensnings- og isningsanlæg skulle i større omfang sikre, at de fisk, der kan anvendes som konsumfisk, ikke bliver anvendt til industriformål, men til forarbejdning i fabrikkerne og dermed medfører en øget beskæftigelse.

Jeg kan tilsige ministeren en velvillig behandling af forslaget.

Erlendsson (FP):

Det ser ud til, at denne regering i stadig større grad ønsker at føre sig frem som særlig sagkyndig på erhvervslivets område. Det fremgår også af det forslag, der ligger på bordet her.

Overalt i erhvervslivet foregår der hver eneste dag året rundt strukturændringer i hundreder af virksomheder, nødvendiggjort af den teknologiske, den økonomiske og den politiske udvikling, på lokalt plan, på landsplan og på globalt plan. Sådanne ændringer koster penge. Til

de statslige og kommunale virksomheder fremskaffes den nødvendige kapital gennem øgede skatter og afgifter, der pålægges befolkningen. Private virksomheder må klare finansieringen ved at reservere en del af driftsoverskuddet til formålet efter omhyggelige overvejelser og beregninger af nyinvesteringens lønsomhed.

De vanskeligheder, det danske erhvervsliv lider under, skyldes ikke det privatkapitalistiske system, som vi bygger på i Danmark, hvad man tilsyneladende ofte glemmer, men den uforstandige økonomiske politik, skiftende regeringer gennem mange år har ført, hvorved erhvervenes muligheder for selvfinansiering er blevet stadig vanskeligere.

På utallige måder er erhvervslivet samtidig blevet bundet til at udføre produktionsfordyrende hoveritjeneste for staten. Jeg kan henvise til de 24 punkter, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) omtalte i mandags. Mest ødelæggende har de socialistiske partiers hetz mod profitten været, det overskud, der motiverer erhvervsfolk til at sætte arbejde i gang, det overskud, der alene kan motivere og muliggøre virksomhedernes udbygning og beskæftigelsen.

Det økonomiske klima i Danmark er blevet usundt, og den tilskyndelse til udbygning af fornuftige produktive erhverv, som hele samfundet skal leve af, mangler nu i en sådan grad og har sat investeringslysten så meget ned, at staten må lokke med lån, med rentesikring eller med direkte tilskud for at fremme strukturændringer. Det sker den ene dag for ét erhverv, den anden dag for et andet. Der lokkes fra statens side: kom dog i gang, staten giver tilskud! Det er den venlige, gavmilde stat, der gennem skatteplyndring og en økonomisk forfejlet politik har lammet erhvervene og nu drypper sine tilskud som almisser ud over den plagede befolkning.

Fremskridtspartiet går ikke ind for støtteordninger. Staten har ingen midler, regeringen har ikke en øre, som den ikke fratager befolkningen enten øjeblikkeligt i form af øget skatteudskrivning eller pålægger den gennem lån til byrde for kommende generationer. Jeg vil gerne citere ganske kort, hvad der har stået i Jyllands-Postens leder om de dystre udsigter, der fremlægges i OECD-rapporten om Danmarks situation:

»Generelle tilskudsordninger og anden støtte uddelt i socialistisk flæng løser ikke problemerne. De kan i værste fald have den modsatte virkning af hensigten.«

[Erlendsson.]

Fremskridtspartiet går også imod denne støt-teordning for erhvervene.

Kofoed (V):

Det foreliggende forslag om statstilskud til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet er en konsekvens af den fiskeripolitiske situation, vi står over for. Det er klart, at industrifiskeriet kommer i vanskeligheder, således som kvoteringsordningernes administration i år og i fremtiden vil blive, og derfor er det selvfølgelig af interesse, også politisk, at man på en eller anden måde sikrer disse erhvervsfiskere en form for overgang, således at strukturen inden for dette erhverv kan ændres gradvis.

Rent principielt kan jeg godt gå ind for de intentioner, der ligger i fiskeriministerens forslag. Man kan selvfølgelig spørge, om de 10 mill. kr. har nogen effekt inden for et erhverv som dette. I særdeleshed kan man spørge sig selv, om de 10 mill. kr. har nogen større værdi, for hvis man er lidt inde i, hvad det koster at lave en industrifiskerkutter om, så ved man, at de 10 mill. kr. ikke rækker ret langt. Man kan også stille det spørgsmål, om begrænsningen på de 5 BRT nu er den rigtige, når man samtidig i bemærkningerne siger, at støtten fortrinsvis er beregnet til industrikuttere. Men det er tekniske ting, vi kan se på i udvalget.

Til sidst vil jeg gerne sige, at dette forslag er typisk for en politik, som er fejl. Det burde ikke være nødvendigt, at staten træder til over for fiskerierhvervet på nuværende tidspunkt. Det burde have været således, at man for længst havde gennemført en konjunkturudligningsfond, således at fiskeriet og også andre erhverv kunne have en chance for en konsolidering, således at de kan tage nedgangstider. Det har vi fra venstres side foreslået, og vi har forsøgt at få regeringen til at forstå det. Hvorfor kan regeringen ikke forstå, at den, der udfører et erhverv, er nødt til at have en risikoa-vance og er nødt til at have en chance for at lægge hen til dårlige tider? Resultatet nu er, at lige så snart vi får en konjunkturedgang, skal staten træde til, og det vil sige, at vi skal have øgede skattebyrder, øget administration. Det er meningsløst at komme ud i den situation, og det bebrejder jeg regeringen. På den anden side er vi nu i den situation, og så bliver man nødt til at være realistisk, da alternativet, ingen

støtte, indebærer, at erhvervet ikke kan klare sig. Men det er bare en konsekvens af, at man altid ser så kortsigtet på det og ikke fører en politik, der rækker længere end 14 dage frem. Jeg ved ikke, hvor længe denne ordning virker, den skal først virke fra 1978, og da er problemerne helt anderledes. Man kan stille det spørgsmål: er det rigtigt på nuværende tidspunkt at gennemføre en form for strukturpolitik, på et tidspunkt, hvor man i fællesmarkedet er ved at lave forordninger, således at den kommende strukturpolitik er under bearbejdelse for hele Det europæiske Fællesskab, også for dansk fiskeri?

Jeg vil gerne anbefale, at vi tager fornuftigt på forslaget i udvalget og ser, hvad vi kan få ud af det, men jeg vil gentage, at det er en konsekvens af en dårlig politik i de foregående år.

Lowzow (KF):

Jeg skal ikke på baggrund af dette forslag starte en generel økonomisk debat. Det er givet, at vi hellere havde set, det ikke var nødvendigt med et sådant forslag om tilskud, men i den diskussion, vi har haft omkring fiskeriet i de sidste 2-3 år, har vi fra konservativ side gang på gang sagt, at vi synes ikke, linjen med hensyn til de tilskud, der blev givet, var rigtig. Når nu vi skal give tilskud til dette erhverv, må vi lægge en linje, som har et fremadrettet sigte. Så vidt jeg kan se, ligger det også på linje med, hvad der har været et bredt flertal for i debatten i fiskeriuudvalget og her i salen, nemlig ønsket om at udnytte, hvad der er til stede i havene, bedre såvel for fiskerne som for befolkningen, altså få en højere udnyttelsesgrad af ressourcerne.

Vi kan derfor love dette relativt lille forslag, som kun kan hjælpe meget få fiskere, en positiv udvalgsbehandling og skal ikke forsinke forslaget gennemførelse, da det nok skal gennemføres så hurtigt som muligt, hvis det skal være til gavn for fiskeriet.

Bjørn Poulsen (SF):

Dette lovforslag om et tilskud på 10 mill. kr. til fiskeriet kan vi godt støtte, men jeg vil gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til det.

For det første vil jeg sætte et spørgsmålstejn ved, om de 10 mill. kr. egentlig kan dække ret meget af det behov, der faktisk er for struktur-

[Bjørn Poulsen.]

ændringer, hvis den danske fiskerflåde skal kunne gennemføre et nogenlunde fornuftigt fiskeri under hensyn til alle de ordninger, vi på internationalt plan har indgået aftale om. Grunden til, at jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved, om de 10 mill. kr. er nok, er bl. a. mit kendskab til, hvad det egentlig koster at ombygge skibe. Skal man have en fornuftig fiskerkutter i dag med de nødvendige kølefaciliteter, det nødvendige udstyr til at sortere industrifisken, så man kan udnytte en større del af den konsumfisk, som er iblandet industrifisken, så er det meget, meget dyrt. Og på de lidt ældre fiskerbåde – det kan være både træbåde og stålkuttere – vil den ombygning, der skal til, bare for at køleforholdene kan være i orden, være fantastisk kapitalkrævende. Det er sådan set ligegyldigt, hvilken slags køleanordninger man bruger.

Der er ét spørgsmål, som vi fra SFs side gerne vil have med ind i debatten, og det er, om denne støtte skal gives uden nogen klausuler. Vi har før slået på, at vi mener, fiskeriet er for fiskere og ikke andre. Jeg synes, det er meget analogt med, at man her i landet siger, at landbruget er for landbrugere og ikke andre. Vi vil stadig væk holde på, at det er et meget, meget fornuftigt forslag, vi tidligere har fremsat om, at der skal være »bopælspligt«, som vi kalder det, det vil sige, at hovederhvervet skal være fiskeri, for at man kan få nogen som helst støtte. Det vil jeg i hvert fald prøve om vi eventuelt kan få igennem i forbindelse med dette lovforslag.

Der er en ting, som jeg tror man gør forkert i dette lovforslag, nemlig at man holder alle nybygninger udenfor. Der er for mig ingen tvivl om, at det at bygge et moderne fiskeskib i dag er meget dyrt, og for at det skal være effektivt, må man sådan set forlange det samme af det, som man gør af den ombygning, der sker af de ældre skibe. Derfor tror jeg ikke, det er fornuftigt, at tilskuddet kun skal gå til den bestående del af fiskerflåden.

Dette forslag er et nødvendigt forslag, det må vi bare indrømme. Vi har indgået aftaler og er ved at indgå aftaler, som vi ikke rigtig kender endnu, men som begrænser fiskeriets muligheder, og så er det ikke mere end rimeligt, at man fra statens side går ind i billedet for at hjælpe et fiskeri, som uden tvivl kommer i knibe. Jeg ved godt, at det ikke er særlig popu-

lært hos fremskridtspartiet, men ærlig talt, det frie erhvervsliv kan jo ikke klare sig, hvis man ved internationale aftaler lægger nogle byrder på det, som det ikke selv kan klare, og det er det, vi står over for. Det synes jeg ærlig talt, man i fremskridtspartiet snart skulle tage at forstå. Den langt overvejende del af fiskerne i dette land er ikke interesserede i at slås alene længere, for det kan de ikke. De, der har kapitalen bagved, kan, men den almindelige fisker kan ikke. Jeg synes, man snart må kunne forstå det, også fra fremskridtspartiets side.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne hører også til blandt dem, som er positive over for forslaget, og som vil være positive under den videre behandling, sådan at de 10 mill. kr., der er tale om, bliver brugt så fornuftigt som muligt. Vi kan lige så godt erkende, at disse 10 mill. kr. ikke vil medføre den helt store revolution inden for dansk fiskeri, og den megen snak, der har været om dette, kan vi nok kalde stor ståhej for næsten ingenting. Sagens kerne er jo, at disse 10 mill. kr. selvfølgelig kan have nogen virkning, men de redder jo ikke fiskeriet fra de vanskeligheder, som ikke mindst skyldes, at også dansk fiskeri efterhånden er underordnet fællesmarkedets fiskeripolitik.

Som sagt må man trøste sig med, at lidt også har ret, og selve formålet, at foretage en sortering bl. a. med henblik på at redde mest mulig konsumfisk fra at blive til fiskemel, er vi positive over for.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Det giver en moderniseringsstøtte til et vigtigt erhverv, som også valutamæssigt spiller en meget stor rolle, og det er samtidig en støtte til beskæftigelsen, så vi kan helt tiltræde forslaget.

Jes Schmidt (CD):

På centrum-demokraternes vegne kan jeg give fuld tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

10 mill. kr. er vel ikke meget til det formål, men som vi fremførte i de forhandlinger, som blev ført, er det rimeligt at søge at udnytte de konsumegnede fisk, som findes i industrifang-

[Arne Bjerregaard.]

sten. Lidt har vel også ret, og det er i al fald væsentligt, at man stimulerer interessen for udnyttelse af konsumegnede fisk.

Hr. Kofoed harceleret lidt over den fejlslagne fiskeripolitik i de foregående år, men så vidt jeg erindrer, har hr. Kofoed selv været minister for dette område i de foregående år, så også hr. Kofoed må tage ansvar for, at der ikke er ført en tilstrækkelig fremsynet fiskeripolitik.

Vi mener i kristeligt folkeparti, at lovforslaget er et godt forslag, hvorfor vi selvfølgelig vil støtte det i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Med dette lovforslag har vi et regulært eksempel på, hvad en skattelovgivning har befordret med hensyn til fejlinvestering gennem tiderne. Jeg tænker her på alle de såkaldte trusseredier, som har fået masser af tilskud. Selv om fiskerierhvervet for tiden er i klemme i lighed med mange andre erhverv, kan det ikke hjælpe med sådanne tilskud. Taler man med fiskere, indrømmer de jo i fuld alvor, at flåden er 10 pct. for stor, og hvis der ydes tilskud, løser det jo ikke problemet. Det øger netop problemet, og det kan man da ikke i fuld alvor acceptere.

I øvrigt er det jo således, at den strukturrationalisering, der må foregå i vort samfund, kan samfundet ikke klare med statstilskud. Vil man leve i et liberalt erhverv, i et frit erhverv, må erhvervslivet tilpasse sig og tage den risiko, det medfører at være borger i et frit erhvervssamfund.

En generel betragtning er i øvrigt, at retsforbundet har den opfattelse, at erhvervstilskud på alle måder – det gælder ikke blot fiskeriet, det gælder også landbruget; vi kommer jo til at behandle nogle forslag her om lidt, der har samme målsætning – indebærer en konkurrenceforvridning, som samfundet ikke kan bære.

Retsforbundet kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Kurt Hansen (VS):

Jeg skal sige om forslaget, at det, der fremhæves, nemlig at der skal lægges større vægt på konsumfiskeriet, er en idé, vi går ind for; det er noget, som vi gerne vil hilse velkommen, hvis det er en linje, regeringen vil til at lægge op i fiskerispørgsmål. Som jeg også har nævnt under fiskeridebatten, er det jo sådan, at netop

konsumfiskeriet ville være med til at sikre langt flere arbejdspladser, også på land.

I lovforslaget tales der om investeringer, der gennemføres om bord på fiskerfartøjer for at øge produktiviteten ved fangsternes behandling, »herunder investeringer, der gennemføres med henblik på at øge anvendelsen af fangsterne til konsumformål«. Der står »herunder«. Jeg vil da godt spørge ministeren, om han vil uddybe, hvilke foranstaltninger der er tale om ud over dem, der skulle gøre det muligt at lande større mængder af konsumfisk.

Jeg synes, man savner et samlet udspil fra regeringens side omkring den fremtidige fiskeripolitik. Jeg synes ikke, det er særlig tilfredsstillende at få den lagt frem i små bidder i form af isolerede lovforslag, som hverken samlet eller konkret viser en bestemt linje i den kommende fiskeripolitik. Jeg kunne da godt tænke mig yderligere at spørge ministeren, hvornår vi egentlig kan vente et samlet udspil omkring fiskeripolitikken, og hvornår der kommer noget fra fiskerikommissionen på dette område.

Jeg skal ikke under behandlingen af dette lovforslag komme med en uddybet argumentation for, hvorfor vi ikke går ind for statsstøtte til det private erhvervsliv. Det har vi sagt massevis af gange. Men jeg mener, vi må have et overblik over, hvordan regeringen forestiller sig at den samlede fiskeripolitik skal være, således at man ud fra et sådant udspil har mulighed for at tage mere konkret stilling.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg er glad for at kunne takke næsten alle ordførere for en positiv modtagelse af lovforslaget.

Undtagelsen fra denne hovedregel er jo fremskridtspartiets ordfører, hr. Erlendsson, der holdt fremskridtspartiets sædvanlige ordførtale også ved denne lejlighed. Jeg skal ikke gå ind i en drøftelse af hr. Erlendssons bemærkninger, jeg vil kun sige, at de indeholdt jo det, som er fremskridtspartiets linje, at de stærkeste skal have lov til at overleve og de svageste får lov til at betale prisen. Det er også den linje, som fremskridtpartiet lægger i forhold til denne sag. Hr. Erlendsson ser helt bort fra, at der er en fælles interesse for samfundet og for de enkelte fiskere i dette, at vi sikrer en bedre opbevaring af konsumegnet fisk, sikrer, at den fisk, der er konsumegnet, også bliver anvendt til konsum.

[Fiskeriministeren.]

Flere ordførere har været inde på, at 10 mill. kr. ikke er tilstrækkeligt til de strukturforanstaltninger, vi står over for i dansk fiskeri. Det er jeg enig i. Det forslag, der ligger på folketingets bord, er heller ikke et forslag, som tager sigte på at finansiere de strukturforanstaltninger, der skal gennemføres i dansk fiskerierhverv. Det er et forslag, der har et ganske bestemt sigte, og hovedsigtet er det, som flere ordførere har været inde på, at vi skal sikre konsumegnet fisk til konsumformål. Det mener jeg ikke der kan være tvivl om er i samfundets interesse, og det går ikke på tværs af de foranstaltninger, vi senere kan blive nødt til at træffe beslutning om i forhold til fiskerierhvervet. Det vil også være i fiskernes interesse, at sådanne foranstaltninger gennemføres, fordi de fører frem til en bedre rentabilitet, også for den enkelte fisker.

Jeg vil godt understrege, at dette er et isoleret forslag. Vi behandlede forleden dag handelsministerens forslag om tilskud til energibesparende foranstaltninger. Her var også 10 mill. kr. til fiskerierhvervet, og her har man tilsvarende en gensidig interesse fra samfundet og fra fiskerne. Sådanne foranstaltninger synes jeg ikke vi skal vente med at gennemføre til det tidspunkt, hvor vi har et samlet oplæg til den fremtidige struktur, når situationen er den, at der såvel for samfundet som for fiskerne er en klar interesse i at gennemføre foranstaltningerne nu, og det er foranstaltninger, der ikke på et senere tidspunkt kan komme på tværs af en samlet ordning.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Hjortlund Christensen, at vi øger ikke problemerne inden for fiskeriet med det tilskud, der er foreslået her. Tværtimod giver vi mulighed for, at flere fortsat kan være beskæftiget inden for fiskerierhvervet.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed tage de ting op, der har været nævnt, og som er mere fremadrettede, de ting, der knytter sig til en mere permanent struktururolægning inden for fiskeriet. Vi har for nylig haft lejlighed til i en fiskeridebat her at drøfte den situation på det grundlag, vi kender i dag. Alle her ved, at vi mangler nogle af de forudsætninger, vi skal have for mere detaljeret at kunne gå ind i drøftelsen, og derfor synes jeg ikke, vi skal tage denne diskussion i forbindelse med dette forholdsvis begrænsede lovforslag, vi har til behandling her.

Når jeg siger »forholdsvis begrænsede«, så er det, fordi det er et bestemt emneområde, det beskæftiger sig med. Når der er afsat 10 mill. kr. til dette konkrete område, er det, fordi vi efter drøftelser med fiskeriets organisationer har måttet vurdere, at det er det beløb, der kan anvendes til det specielle formål her. Derfor har vi foreslået anvendelse af disse 10 mill. kr.

Jeg skal endnu en gang takke for en positiv modtagelse.

Erlendsson (FP):

Hvis fiskeriministeren genkendte nogle argumenter, som tidligere er fremført af fremskridtspartiets ordførere, kan det kun glæde mig. Det vil ikke blive sidste gang, at de ord bliver sagt her i salen. De vil blive sagt, lige til de trænger ind og fører til den ændring i den økonomiske politik, som er nødvendig for, at vi kan komme ud af vore vanskeligheder.

Jeg er heller ikke blevet skuffet over, at fiskeriministerens væsentlige argument imod mig er, at vi som sædvanlig er asociale. Det kan man jo bruge i agitationen ude over landet, men det skulle dog være for billigt et argument at bruge her i folketingssalen. Jeg har ikke betvivlet, at der kan være meget rigtigt i en del af de forholdsregler, der er begrundelsen for tilskudsordningen, men jeg mener, det bliver erhvervenes sag at afgøre det. Jeg har lagt mærke til, at man også fra anden side mener at være så meget klogere end erhvervene selv. Hr. Bjørn Poulsen sagde, at dette måske kunne virke til, at det danske fiskeri kan blive et nogenlunde fornuftigt fiskeri. Hvad er det dog for en nedvurdering af erhvervenes egne folk?

Den politiske klogskab overgår ikke erhvervenes klogskab, og dansk politik må gå ud på at fjerne hindringer, undgå unødvendige restriktioner over for erhvervslivet. Det er ikke dansk politiks opgave at dirigere erhvervslivet.

Hr. Kofoed var noget tvivlende over for, om det var det rigtige, der skete med denne støtteordning. Han var også imod erhvervsstøtteordninger, sådan måtte jeg opfatte det. Men en dårlig politik bliver ikke bedre ved, at man vælter nye skattebyrder over på befolkningen, og det er det, man vil gøre igen og igen. Dermed bliver vognen ved med at løbe med stadig større hast ned i afgrunden. Der er intet i den politik, som regeringen fører, der har standset op for dette styrtløb, endsiges fået vognen til at vende og køre den rigtige vej, op ad bakken. Så længe der ikke sker en sådan ændring, som kan

[Erlendsson.]

blive til en grundlæggende ændring i hele landets erhvervsøkonomiske klima, så er der ingen vej frem.

Jeg hørte i går en talsmand for et stort erhverv i Danmark fremkomme med en komisk, men samtidig tragisk fortalelse. Han gik ind for, at staten skulle skaffe billige u-landslån til erhvervet. Han rettede det til udlandslån, men sandheden er jo den, at de lån, Danmark ikke skal give, men meget snart kan blive nødt til at søge, meget let kan få karakter af u-landslån.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg har ikke betegnet hr. Erlendssons holdning som asocial. Jeg redegjorde for virkningerne af at følge fremskridtspartiets forslag. Jeg forstår, hr. Erlendsson selv har draget konklusionen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlandeveisstrækninger. (Ophævelse af bemyndigelsen til at lade anlægge Vallensbæk-Tårnby-motorvejen) [af Kjærulff-Schmidt m. fl.]

(Lovforslag nr. L 120. Fremsat 23/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg finder ikke, det er videre rimeligt, at vi skal bruge tid på en sag, der har været behandlet indtil flere gange, når der ikke foreligger noget nyt i sagen. Motorvejsanlægget var genstand for en endog usædvanlig grundig behandling i folketinget og trafikudvalget sidste forår. Dertil kommer, at anlægget i oktober sidste år på foranledning af daværende folketingsmedlem Kurt Brauer på ny blev drøftet i et samråd med trafikudvalget, hvor min for-

gænger igen gav en udførlig redegørelse for anlægget og dets betydelige værdi såvel i miljømæssig som i trafikalt henseende, idet han i øvrigt kommenterede og imødegik de forskellige kritikpunkter, der havde været rejst imod anlægget. Der var enighed i udvalget blandt de partier, der havde stemt for anlægget, om, at der ikke var grundlag for at tage anlægget op til fornyet overvejelse, endsiges udskyde det.

Det siges nu i bemærkningerne til forslaget, at der må kunne hentes væsentlige besparelser på anlægsudgifterne vedrørende vejformål. Forslagsstillerne peger i den forbindelse på den af ministeriet for offentlige arbejder i 1976 udsendte sparevejledning til kommuner og amtskommuner vedrørende sparemuligheder på vejområdet. Staten bør vise kommunerne et godt eksempel, siger forslagsstillerne. Hertil skal jeg svare, at det jo netop er staten, der i de senere år har sparet på sine vejudgifter. Således ligger anlægsbudgettet nu under 2/3 af, hvad der var forudsat som grundlag for vejdirektoratets vejplanskitse. Det er også sådan, at vi stadig foretager en kritisk gennemgang af vejprojekterne og bl. a. ser kritisk på service-niveauet; et eksempel herpå er de brede, 2-sporede motortrafikveje som første trin af en motorvej.

Men at vi skal spare og være kritiske over for vejudgifterne, er ikke ensbetydende med, at vi vil spare alle statslige vejanlæg væk, sådan som fremskridtspartiet i realiteten forsøgte på med sit ændringsforslag til finanslovsforslaget om at spare ikke mindre end 200 mill. kr. på anlæg af motorveje i indeværende finansår. Der er anlæg, der skal gennemføres, og her er Vallensbæk-Tårnby-motorvejen et eksempel, hvor der er et veldokumenteret stort behov for anlægget. Forslagsstillerne fremhæver, at der skal udvises den yderste forsigtighed ved planlægningen af vejanlæg, der er begrundede i den fremtidige trafikudvikling. Det er jeg ganske enig i, men her er der tale om en vej, hvor den trafikale begrundelse bygger på, hvad vejen ville have haft af trafik, hvis den havde været bygget i 1975. Der er altså ikke her tale om, at man har lagt forventningerne om stigning i den fremtidige trafik til grund.

Forslagsstillerne mener, at de miljømæssige forhold, trafikprognoserne og linjeføringsproblemerne nøje skal undersøges og drøftes med såvel myndighederne som borgerne i de berørte områder. Alt dette er jo netop sket. Min forgænger har også over for offentligheden og